

sælges til billigere Priser end de danske Kalkværker kan fremstille det. Derimod maa jeg indrømme, at for Teglværkernes Vedkommende kommer en stor Del af Materialet søværts; dog kommer der en hel Del fra de omkring Flensborg liggende Teglværker, navnlig op til det danske Sønderjylland. Saavel de tyske Kalkværker som de tyske Teglværker faar en Begunstigelse af 12½ pCt. i Sammenligning med de danske Virksomheder, hvilket jeg i meget høj Grad beklager. Der er jo nu Enighed om fra alle Sider, at man skal fremme Byggeriet, det er Løsenet, dels for at faa Arbejde sat i Gang, dels for at faa løst den Opgave at skaffe Boliger under den herskende Bolignød. Med dette for Øje var det jo ogsaa, at Ministeriet i sin Tid gik med til at give Fragtbegunstigelsen navnlig til Bygningsmaterialeindustriene. Der siges fra mange eller fra alle Sider: Byggeriet skal i Gang, men en af Betingelserne er selvfølgelig, at Materialepriserne skal ned. Ja, det er indrømmet ogsaa fra min Side, men jeg maa gøre opmærksom paa, at den Del af Materialepriserne, der erlægges i Form af Fragtudgifter, er Fabrikkanterne i hvert Fald ikke Herre over. For Murstens Vedkommende tillader jeg mig at paastaa, at det er meget let at paavise i Masser af Tilfælde, at Fragten beløber sig til $\frac{1}{3}$ og derover af Bruttoprisen, altsaa den Pris, Murstenene koster paa Køberens Station. Jeg siger det kun for at bevise, hvor stor Betydning Fragten har netop for en Vare, der er saa tung i Forhold til dens Værdi. Der er jo Varer, som er endnu tungere i Forhold til Værdien, f. Eks. Grus og Skærver, og de Virksomheder, som beskæftiger sig dermed, er ogsaa kedede af, at de ikke faar større Nedsættelse eller rettere sagt ingen Nedsættelse faar, men jeg maa indrømme, at de ikke har den Konkurrence fra Udlandet, som paaføres de andre nævnte Virksomheder.

Et andet Forhold, som jeg heller ikke er særlig tilfreds med, er Rabatten for de store Vogne, som blev omtalt af det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Vvede). Han udtalte sin Tilfredshed dermed, og jeg skal erkende, at det er en betydelig Forbedring fra det Forslag, som blev stillet fra Ministeriets Side, idet det gik ud paa, at Rabatten først skulde træde i Kraft for Vognladninger paa mindst 12½ Tons, medens nærværende Lovforslag siger, at man faar 8 pCt.s Rabat paa 10 Tons Vogne og 12½ pCt.s Rabat paa 12½ Tons Vogne og derover. Det er altsaa en Forbedring, men jeg kunde have ønsket, at vi havde bibeholdt Godt-

gørelsen som hidtil helt ned til 10 Tons Vogne, og jeg vilde i Grunden have været gladere, om vi var blevet staaende ved de 10 pCt., fordi det saa ikke havde givet Anledning til nogen Misfornøjelse; thi det er det, vi har været vant til, og det havde ogsaa været adskilligt lettere at regne med. Nu skal jeg erkende, at den Udtalelse i Bemærkningerne til Lovforslaget, der begrundet Overgangen til først at yde Rabatten paa de store Vogne, er ret berettiget, idet det i Bemærkningerne udtales, at Banerne er ikke tjent med, at en stor Del af Vognene løber uden at udnyttes til deres fulde Bæreevne, men jeg havde tænkt mig, at man kunde være kommet betydeligt lettere over det — og i Grunden mere naturligt — ved at paabyde, at Vognene skulde læsses til fuld Bæreevne for at opnaa Rabat. Jeg skal imidlertid ikke gøre nogen særlig Indvending imod den foreslaede Ændring; det er et af de Punkter, som jeg er klar over ikke kan forandres, og jeg agter ikke at stille Ændringsforslag derom. Naar jeg er imod Bestemmelsen, er det, fordi jeg betragter det som en Urimelighed i vognknappe Tider, at en Virksomhed, naar den har bestilt store Vogne og faar mindre, fordi de store Vogne ikke kan stilles til Disposition, ikke opnaar den Rabat, som den vilde have faaet, hvis den bestilte store Vogn var leveret. Jeg antager imidlertid, det er et af de Punkter, hvorom der kan forhandles med Ministeren ved senere Lejlighed.

Det er mig i saa Henseende en Trøst, at Ministeren i Henhold til Punkt 7 i Lovforslaget faar en Bemyndigelse til efter indhentet Erklæring fra Jernbaneraadet og med Samtykke af Rigsdagens Finansudvalg at forandre Taksterne; men det er mig dog om at gøre at faa en Udtalelse fra den højtærede Minister om, hvorledes han stiller sig til en Forhandling om en eventuel Forandring af den Rabat, der ydes de Industriier, som hidtil har faaet en Rabat paa 30 pCt. Jeg ser af Punkt 9, sidste Stykke, det, der angaar Overgangsbestemmelserne, at Ministeren „bemyndiges til at lade ovenstaaende Fradrag for enkelte eller alle de paagældende Varer helt eller delvis bortfalde“, men der staar ikke her noget om, at Ministeren tillige er bemyndiget til at yde højere Rabat for de Varer, jeg har omtalt, og jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister, om han forstaar den Bemyndigelse, der er givet i Punkt 7, altsaa Tilføjelsen til § 59, 1ste Stykke, saaledes, at han paa de deri angivne Betingelser ogsaa har Ret til administrativt at forhøje de Procenter,